

[Finansministeren.]

hvis der er mulighed for at udbetale et rimeligt udbytte.

Som tidligere nævnt er formålet med det foreliggende lovforslag at forenkle og rationalisere beskatningen af aktieselskaber. Derimod er det ikke tanken at foreslå ændringer i den samlede udskrivning af aktieselskabskat.

Den procent, hvormed aktieselskabsskatten skal udskrives, er derfor fastsat således, at skatten må antages at ville indbringe samme provenu som den gældende aktieselskabsskat. Hvor stor denne procent bliver, vil afhænge af, om skatten skal beregnes af hele indkomsten eller af indkomsten efter fradrag for betalte skatter. I den gældende lovgivning er man gået en mellemvej; nogle selskabsskatter kan fradrages ved indkomstopgørelsen, medens andre ikke tillades fradraget. Af det beløb, der i alt udskrives som aktieselskabsskat, udgør de fradragsberettigede skatter lidt under 45 pct.

Hvis man slet ikke giver selskaberne skattefradrag, vil beskatningsprocenten herefter blive 36. Går man derimod til den anden yderlighed og indrømmer fuldt skattefradrag, må procenten forhøjes til 52.

Endelig er der den mulighed at gå en mellemvej, der nogenlunde svarer til de gældende regler om skattefradrag, der som nævnt bevirker, at noget under halvdelen af de samlede aktieselskabsskatter er fradragsberettigede. Hvis halvdelen af aktieselskabsskatten skal kunne fradrages, må procenten fastsættes til 43.

For selskaber, hvis indkomst er den samme fra år til år, er det uden betydning, om der indrømmes skattefradrag eller ej. Hvis et selskab forøger sin indkomst, betyder fuldt skattefradrag, at indkomstopgørelsen det første år beskattes med 52 pct., medens den uden skattefradrag kun beskattes med 36 pct. Endvidere vil alle nystiftede selskaber det første år få hele deres indtægt beskattet med 52 pct., hvis man vælger fuldt skattefradrag, men med 36 pct., hvis der ikke gives skattefradrag.

Den merbeskatning af indtægtsstigninger, som skattefradraget medfører, afbødes af, at de pågældende selskaber i det efterfølgende år får særlig store skattefradrag. Denne virkning er dog noget usikker; den forudsætter, at de pågældende selskaber har mulighed for fuldt ud at udnytte skattefradraget, og det vil i alle tilfælde belaste deres likviditet, at de først må udrede mer-skatten i ét år, medens fordelene ved det store skattefradrag viser sig i det følgende år.

Hvis man vil indrette selskabsbeskatningen således, at den ikke lægger hindringer i vejen for nye virksomheder og for virksomheder i vækst, kan der derfor ingen tvivl være om, at man må vælge de 36 pct. uden skattefradrag. I den nuværende økonomiske situation ville det efter min opfattelse rent sagligt være den bedste løsning.

Alligevel er forslaget udformet således, at halvdelen af skatten kan fradrages. Herefter skulle procenten så fastsættes til 43. Imidlertid skal der — som allerede berørt — efter forslaget gives alle selskaber et skattefrit fradrag på 5 000 kr. For at afbøde provenutabet herved foreslås procenten fastsat til 44. Bestemmelsen om, at halvdelen af skatten skal kunne fradrages, skyldes alene ønsket om at opnå den bredest muligt tilslutning til reformen af selskabsbeskatningen. Det har som allerede nævnt rent historisk været sådan, at en del af de betalte selskabsskatter kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, og det ville være uheldigt, hvis uenighed om skattefradraget skulle forhindre, at vi kan gennemføre en forenkling af selskabsbeskatningen i enighed. Dette har længe været hårdt tiltrængt og er det særlig nu, hvor dansk erhvervsliv skal tilpasse sig de nye markedsdannelser. Det er mit håb, at den udformning, som forslaget har, kan bidrage til en mere lidenskabsløs udvalgsbehandling af hele spørgsmålet om selskabernes skattefradrag og skatteprocent. Skulle modstandere af helt at ophæve skattefradragsreglen komme på bedre tanker, stiller regeringen under forslagets behandling gerne ændringsforslag.